

Esculls artificials d'El Campello.

La protecció natural de les costes d'El Campello, com de bona part del litoral mediterrani, són les praderies de Posidonia.

Entre les mates d'eixa planta, troben recer i aliment moltes espècies animals, sobretot peixos. Així, quan desapareixen les praderies de fanerògames, el fons marí es convertix, progressivament, en un erm.

La instal·lació de blocs de formigó, amb diferents formes i grandàries, intenta pal·liar i revertir eixa situació.

Estes peces conformen esculls artificials que exercixen diverses funcions; alguns estan dissenyats per a frenar l'embat de les onades; altres actuen com a refugis i llocs de posada, de manera que els peixos acudixen allà on s'han depositat els blocs.

Però l'objectiu principal d'estos esculls artificials és dissuadir als arrastreros de dur a terme pràctiques il·legals a menys de 50 metres de profunditat.

Les xarxes d'arrossegament, a més de no discriminar les espècies i la grandària dels peixos atrapats, arranquen les plantes i té un efecte devastador en les fràgils praderies, i, per consegüent, sobre tots els organismes que viuen en elles.

Els esculls artificials són un sistema de protecció habitual en tota la costa espanyola. Pel qual s'ha apostat a la Comunitat Valenciana, i, en especial, a Alacant.

Però els esculls formats per blocs de formigó exercixen una funció afegida en les zones on ja s'ha destruït l'hàbitat idoni per a moltes espècies.

Encara que es tracta de construccions artificials, el formigó, la base dels esculls, és un material òptim per a ser colonitzat per molts epífits, com a algues i esponges.

La velocitat de colonització i les espècies que prenen possessió del nou assentament es registren cuidadosament per a conèixer bé la dinàmica d'estos esculls artificials.

Als pocs dies comencen a aparéixer epífits i espècies bentòniques que acudixen allà on hi ha aliment; la cobertura total serà més o menys ràpida en funció de les condicions físic químiques de la zona, és a dir, com si es tractara de substrats naturals. Cada vegada la biocenosi es tornarà més diversa i complexa.

En poc de temps, a penes és perceptible el formigó. Els cantons dels blocs s'han arredonit i la superfície té una textura orgànica. Amb l'embolcall de les xarxes tròfiques, ja a penes es detecta el seu naturalesa mineral. Ja la vida s'ha apoderat dels esculls.